

Tomas Tranströmer
från *Stigar* (1973)

Längre in

På stora infarten till staden
då solen står lågt.
Trafiken tätnar, kryper.
Den är en trög drake som glittrar.
Jag är ett av drakens fjäll.
Plötsligt är den röda solen
mitt framför vindrutan
och strömmar in.
Jag är genomlyst
och en skrift blir synlig
inne i mig
ord med osynligt bläck
som framträder
då papperet hålls över elden!
Jag vet att jag måste långt bort
tvärs genom staden och sedan
vidare, tills det är dags att gå ur
och vandra länge i skogen.
Gå i grävlingens fotspår.
Det blir mörkt, svårt att se.
Där, på mossan, ligger stenar.
En av de stenarna är dyrbar.
Den kan förvandla allt
den kan få mörkret att lysa.
Den är en strömbrytare för hela landet.
Allting hänger på den.
Se den, röra vid den...